

det ikke er en ligefrem Kopi, ville de gjøre det med fuld Ret. Jeg seer, at Udvalget dog har bibeholdt Ordet „Kopi“, hvilket jeg maa ansee som meget heldigt ligeoverfor det taagede Begreb af Eftergjørelse, som Udvalget har opstillet i Paragrafens Hovedsætning. Lovens væsentligste Niemod er at beskytte Kunstneren mod Haandværkeren, om jeg saa maa sige, nemlig mod den blot haandværksmæssige Mangfoldiggjørelse af Kunstværket; det er baade Kunstnerens kunstneriske og pekuniære Interesser, som jeg vil have beskyttet. Jeg skal derfor ikke have Noget imod, at §§ 1 og 6 udgaae og ombyttes med den forresten ganske bekvemme, lille almindelige Sætning, Udvalget har foreslaaet sat istedet.

Jacobæus: Det er meget rigtigt, hvad der af den ærede Ordfører blev bemærket, at det ved en Lov som denne er vanskeligt at gaae alle Muligheder imøde, og at det saaledes ofte maa overlades til Dommerens Skjøn at træffe det Rette. Desuagtet vil jeg tillade mig at gjøre en Bemærkning ved § 1, fordi jeg troer, at saaledes, som denne Paragraf er affattet, vil den ikke kunne passe i alle Tilfælde. Saaledes som den maa forståes, og som den ogsaa er forklaret af den ærede Ordfører, har man søgt ved den at modvirke Eftergjørelsen af kunstneriske og lignende Arbejder paa samme Maade, som disse Arbejder ere bleve udførte, nemlig ved andre Kunstnere. Men det troer jeg ikke vil være tilstrækkeligt. Kunstværker, idetmindste afbillige af dem, saasom alle Medaljværnernes og endel af Billedhuggerens Arbejder, kunne eftergjøres endog i den alleryderste Detail og med en høi Grad af Nøiagtighed af Folk, der ikke ere Kunstnere, navnlig ved kemiske og galvaniske Kræfter. Denne Eftergjørelse vil ikke være nogen Afbildning, men en fuldkommen nøie Efterligning, med et Korpus lig det, Originalen har, og denne Eftergjørelse vil i sine Details være langt nøiagtigere, end det vilde være muligt for Kunstneren selv at gjengive det Arbejde, han havde fuldført. Jeg troer derfor, at den Bestemmelse, Lovens § 1 indeholder, vil kunne omgaaes ad denne Vej, og at der derfor med Hensyn hertil maatte gjøres en Forandring i denne Paragraf.

§ 6 gives der Kunstneren Tilladelse til ved Tegning at eftergjøre en anden Kunstners Arbejde, selv om det er til Salg, naar Tegningen kun ikke mangfoldiggjøres ved mekaniske Midler. Her kan opkastes det Spørgsmaal, hvad der forståes ved mekaniske Midler. Forståes derved f. Ex. Fotografi eller ikke? Det er vist, at Arbejdet bliver mekanisk udført af Fotografen, men hele Operationen er ikke mekanisk, men kemisk. Det kan altsaa være tvivlsomt, om denne Virksomhed henhører under denne Bestemmelse, og selv om den henhører derunder, vil Bestemmelsen, naar den ikke bliver forandret, paa andre Maader kunne omgaaes, nemlig ved Benyttelsen af kemiske og galvaniske Kræfter. Jeg mener derfor, at der i Paragrafen burde staae: „Ved mekaniske, kemiske eller galvaniske Midler.“

Ordføreren: Efter den Tilslutning, som Udvalgets Forslag til en ny Paragraf havde den Ære at nyde i Slutningen af den høitærede Ministers Foredrag, skal jeg ansee det for ufornødent at gaae ind paa de Forudsættninger og Præmisseser, som han forudsiktede. Jeg kan ganske vist ikke være enig i dem alle; men jeg glæder mig paa Udvalgets og egne Vegne over, at den høitærede Minister dog antager, at den af os foreslaaede Paragraf kan staae Prøve, og jeg skal blot bemærke, at jeg i mit Foredrag udhævede, at der ved denne Lov ligesom ved Loven om Eftertryk idelig vil kunne opstaae Tvivl om, hvorvidt en Efterligning er lovlig eller ulovlig; men ligesom vore Domstole hidtil have vidst at finde Grændserne ved Eftertryk af Skrifter, vil dette ogsaa vise sig at blive Tilfældet ved Bestemmelsen af lovlig eller ulovlig Eftergjørelsen af Kunstværker. Jeg benytter imidlertid Leiligheden til at bemærke, at Bestyrelsen for Kunstakademiet i den Erklæring, som Thinget vil see omtalt i Udvalgets Betænkning, selv har tilbudt ogsaa i denne Retning at være, om jeg saa maa sige, Bærge for Kunsten i vort Fædreland, ja endog har ønsket, at Loven skulde indeholde en Bestemmelse om, at ved Netstrætter i saadanne Sager kunde et Skjøn affordres Kunstakademiet, et Skjøn, der skulde blive afgjørende i Sagen.